

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

V. Buhl: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Gennemførelse af den internationale Konvention af 25. August 1924 om Konnossementer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4411; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1037).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

V. Buhl: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, som Tinget har besluttet at nedsætte angaaende den under Nr. 4 paa Dagsordenen opførte Sag.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4529; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1105).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Josiassen: Et Skridt i Retning af at skaffe Arbejde i den alvorlige Krise, vi befinder os i, maa hilses med Tilfredshed, og jeg vil derfor takke den højtærede Socialminister, fordi han atter i Aar har fremsat Forslag om Forlængelse af Løven

om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter. Denne Lov animerer nemlig Kommunerne til at sætte Arbejder i Gang, og Arbejde er jo langt at foretrække for Understøttelse. Den Anke, man i sin Tid rettede mod Socialreformen, at den fremmede Understøttelsesprincippet i Stedet for at fremme Interessen for at skaffe Arbejde, kan ikke mere med nogen rimelig Begrundelse fremsættes. At Løven om mellemkommunal Refusion ønskes bibeholdt, fremgaar tillige af, at de fleste Amtsnævn, efter hvad der oplyses i Bemærkningerne til Lovforslaget, anbefaler Lovens Forlængelse.

Af Bemærkningerne til Lovforslaget fremgaar det endvidere, at Kommunerne i stedse stigende Grad har faaet Øjnene op for Betydningen af at fremme Arbejder af forskellig Art. I Lovens første Virkeperiode, fra 15. December 1934 til 31. Marts 1935, er der for ekstraordinære Arbejder udbetalt en Arbejdsløn paa ca. 588 000 Kr. Heraf blev af 121 Sognekommuner anmeldt 139 178 Kr. til mellemkommunal Refusion, og fra 12 Købstæder blev der til mellemkommunal Refusion anmeldt 133 382 Kr., i alt 272 560 Kr. I Aaret fra 1. April 1935 til 31. Marts 1936 er der for 931 Arbejder udbetalt en Arbejdsløn paa 2 711 000 Kr., og heraf er anmeldt til mellemkommunal Refusion 493 000 Kr. af 219 Sognekommuner og 680 000 Kr. af 47 Købstæder, tilsammen 1 173 000 Kr. Disse Tal viser bedre end noget andet, at Kommunerne i stedse stigende Grad har faaet Øjnene op for denne Lovs Betydning. Der ligger Penge i den til Kommunerne, og tillige bliver der udført Arbejde, hvilket er af stor moralsk Betydning for de Mennesker, der beskæftiges. Det endelige Resultat for Aaret 1936—37 foreligger endnu ikke, men det oplyses i Bemærkningerne til Lovforslaget, at i Tiden fra 1. April 1936 til 15. Januar 1937 er der fra 146 Sognekommuner anmeldt til Refusion et Beløb af ca. 339 000 Kr. og fra 39 Købstæder et Beløb af ca. 268 000 Kr., tilsammen 607 000 Kr.

Angaaende de Timelønninger, der er blevet budt i de forskellige Kommuner, oplyses det, at de varierer fra 50 Øre til 1 Kr. 31 Øre. Man maa forundres over, at der virkelig i en Nødssituation er Kommuner, som byder 50 Øre i Timen. Det meddeles ganske vist, at Gennemsnitslønnen i Sognekommunerne er 70—80 Øre i Timen, men heller ikke dette er jo nogen stor Betaling, naar Hensyn tages til, at Kommunerne opnaar Refusion fra Statskassen.